

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 16.

Vydána dne 30. března 1929.

Obsah: (43.—51.) 43. Zákon o státních starobních podporách. — **44.** Zákon o elektrisačním fondu. — **45.** Vyhláška o působnosti báňského kapitanátu ve Spišské Nové Vsi při báňských zkouškách aktuárských v zemi Slovenské a Podkarpatoruské. — **46.** Zákon, kterým se mění některá ustanovení zákona ze dne 1. července 1926, čís. 139 Sb. z. a n., o finanční podpoře elektrisace venkova ve znění zákona ze dne 28. června 1928, čís. 112 Sb. z. a n. — **47.** Zákon, kterým se povoluje užití dílčích dlužních úpisů „Jihočeské 5¹/₂% investiční půjčky elektrisační z roku 1928 v částce Kč 20,000.000— jmenovité hodnoty se zemskou zárukou (II. emise)“ k ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — **48.** Zákon, kterým se povoluje užití dílčích dlužních úpisů „Středolabské 5¹/₂% investiční půjčky elektrisační z roku 1928 v částce 20,000.000 Kč jmenovité hodnoty se zemskou zárukou“ k ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — **49.** Vyhláška o dodatečném zvýšení celkového ročního výrobního alkoholového množství v konsumních lihovarech na výrobní období 1928/29. — **50.** Vyhláška o poplatcích za užívání niektorých pastvín v zemi Slovenskej a Podkarpatskoruskej v pastevnom období 1928. — **51.** Vyhláška o paušalování daně z obrátu u drobných zemědělců v zemi České a Moravskoslezské.

43.

Zákon ze dne 21. března 1929 o státních starobních podporách.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Československým státním příslušníkům, kteří dne 1. července 1926 dosáhli nebo překročili 60. rok svého věku a kteří by povahou svého životního povolání byli účastni pojištění pro případ invalidity a stáří podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, nebo pojištění podle zákona ze dne 10. června 1925, č. 148 Sb. z. a n., o pojištění osob samostatně hospodařících pro případ invalidity a stáří, mohou být poskytovány podle dalších ustanovení tohoto zákona ze státních prostředků starobní podpory, jakmile osoby ty dovrší 65. rok věku a jsou nemajetné a výdělků neschopné. Na tyto podpory není právního nároku.

§ 2.

(1) Podpory starobní nelze přiznati:

1. těm, kdož jsou oddáni opilství, tulákům a osobám práce se štiticím;

2. těm, kdož byli pravoplatným rozsudkem trestního soudu odsouzeni pro trestný čin, pro který podle platných ustanovení byla vyslovena ztráta volebního práva do obcí, nebo, kdož jsou zbaveni čestných práv občanských,

pokud nepominula ztráta práva volebního nebo ztráta čestných práv.

(2) Ministr sociální péče může v dohodě s ministrem financí v případech zvláštního zřetele hodných poskytnouti státní starobní podporu také československým státním příslušníkům, bydlícím v cizině.

(3) Cizincům, bydlícím na území republiky československé, může být v mezích tohoto zákona poskytnuta státní starobní podpora, když jejich domovský stát má podobné zařízení a nakládá s československými státními příslušníky jako s příslušníky vlastními.

§ 3.

(1) Podpora starobní činí 500 Kč ročně pro osobu.

(2) Poskytne-li se podpora dvěma žadatelům žijícím ve společné domácnosti, snižuje se na ročních 300 Kč pro každého z nich; jsou-li však oba tyto žadatele trvale tak bezmocní, že stále potřebují pomoci, ošetření a obsluhy jiné osoby, obdrží každý z nich 500 Kč.

(3) Jakékoliv zaopatření, jehož se žadatelé dostávají ať na penězích či na dávkách naturálních, pokud spočívá na právním titulu, započítá se na starobní podporu státní.

§ 4.

(1) Ke státní starobní podpoře poskytne obec bydliště podporovaného příplatek z peníze 500 Kč, případně 300 Kč takto odstupňovaný:

1. obec mající více než 50.000 obyvatelů příplatek 20%;

2. obec mající více než 2000, ale ne přes 50.000 obyvatelů příplatek 15%;

3. obec mající nejvýše 2000 obyvatelů příplatek 10%.

(2) Rozhodným je počet obyvatelů podle úředně uveřejněných výsledků posledního sčítání lidu. Výsledky nového sčítání lidu jsou rozhodné od prvního dne měsíce následujícího po úředním uveřejnění těchto výsledků.

§ 5.

Žádost za starobní podporu jest podati písemně nebo ústně u obce bydliště a řídití ji na okresní úřad (§ 6) spolu s průkazy potřebnými ke zjištění osobních údajů. Obec bydliště vyžádá si vyjádření příslušné obce domovské, jež dlužno s největším urychlením podati, načež předkládajíc žádost okresnímu úřadu, buď potvrdí, že jsou podmínky § 1 splněny a že není okolností vylučujících z podpory podle § 2, nebo se vyjádří o žádosti záporně a uvede důvody; spolu uvede, jsou-li tu okolnosti podle § 3, odst. 3., a jakým způsobem bylo doposud postaráno o výživu žadatelovu.

§ 6.

(1) O žádosti řádně doložené rozhodne okresní úřad příslušný podle obce bydliště.

(2) Změní-li se osobní poměry osoby podporované, okresní úřad podporu přiměřeně sníží nebo vůbec odejme.

§ 7.

(1) Kdo požívá starobní podpory, jest povinen neprodleně oznámiti okresnímu úřadu, příslušnému podle bydliště, každou změnu, která by měla podle tohoto zákona vliv na výměru nebo výplatu starobní podpory.

(2) Stejně povinna jest obec bydliště podporovaného a jeho obec domovská hlásiti okresnímu úřadu příslušnému podle bydliště podporovaného všechny jí známé změny osobních a hospodářských poměrů podporovaného, jež by podle zákona měly vliv na státní podporu.

§ 8.

(1) Dostával-li někdo státní starobní podporu neprávem vzhledem ke konkurenci se zaopatřením uvedeným v § 3, odst. 3., přechází nárok podporovaného na takové zaopatření na stát až do výše přeplatku. O sporech rozhodne s konečnou platností okresní úřad příslušný podle obce bydliště podporovaného. Podrobnosti upraví vládní nařízení.

(2) Vyjde-li na jevo, že někdo v době, kdy dostával státní starobní podporu, měl již jmění nebo jmění později nabyt, má stát právo žádati náhradu za vyplacenou starobní podporu, a to i proti pozůstalosti osoby podporované. Obdobně uplatní stát ve prospěch obce náhradu za neprávem přijatý obecní příplatek. O povinnosti k náhradě rozhodne s konečnou platností okresní úřad příslušný podle obce bydliště podporovaného.

§ 9.

(1) Podpory spolu s příplatkem obecním podle § 4 se poukazují zásadně v měsíčních obdobích napřed.

(2) Podpory za dobu od 1. ledna 1929 do posledního dne měsíce, v němž tento zákon bude vyhlášen, lze přiznati pouze těm žadatelům, kteří podají doloženou žádost nejpozději do 3 měsíců od posledního dne měsíce vyhlášení tohoto zákona.

(3) Na doložené žádosti podané později lze přiznati podporu toliko s účinkem od prvního dne měsíce nejbližší následujícího po dni podání žádosti.

§ 10.

(1) Všechna právní jednání, úřední úkony a listiny, jichž jest třeba k řízení o státních starobních podporách (včetně obecního příplatku), jsou prosty kolků a poplatků.

(2) Státní starobní podpora a obecní příplatek k ní nejsou podrobeny dani rentové.

§ 11.

Postup, zastavení a zabavení státní starobní podpory a obecního příplatku jsou nepřipustny a nemají právního účinku.

§ 12.

Úřady, soudy, veřejné korporace a instituce (nositelé sociálního pojištění) jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

§ 13.

Požitek starobní podpory podle tohoto zákona nemá sám o sobě následků požívání podpory chudinské.

§ 14.

Zákon tento nabude účinnosti 1. ledna 1929; provéstí jej náleží ministru sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Šrámek v. r.